

6) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

„01. Overskriften til § 47, „Byggelinjen ved skove, ferske vande og veje.“, udgår.“

7) Nr. 10 affattes således:

„10. Efter § 47 indsættes i kap. VI:

„§ 47 a. Inden for en afstand af 150 m fra søer med en vandflade på mindst 3 ha og offentlige vandløb med bundbredde efter vandløbsregulativet på mindst 2 m må der ikke uden fredningsnævnets tilladelse placeres bygninger, skure, campingvogne og lignende, opstilles master, foretages beplantninger og ændringer i terrænet eller henlægges affald.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for:

1) oplægning af afskåret grøde og opgravet fyld i forbindelse med vedligeholdelse efter vandløbsregulativet af offentlige vandløb,

2) sådanne ændringer i terrænet, der er nødvendige i forbindelse med vandløbsreguleringer efter vandløbsloven,

3) beplantninger i skove, plantager og haver, hvor der var lovlig bevoksning før 1. september 1972, og

4) områder, hvor der før 1. september 1972 var påbegyndt en væsentlig, lovlig bebyggelse.

Stk. 3. § 47, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4-6, finder tilsvarende anvendelse.“

8) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

„02. § 57, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-7 bliver herefter stk. 5-6.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget imødekommer et ønske om en yderligere præcisering af det ved naturfredningslovens tilblivelse i 1969 i folketingsudvalgets betænkning anførte om, at naturfredningsmyndighederne ved udøvelse af deres beføjelser efter loven skal tilstræbe, at der i videst muligt omfang undgås en forurening af naturen.

Der henvises også til side 2 i ministeriet for kulturelle anliggenders cirkulære nr. 245 af 22. november 1969, hvorefter alle hensyn med tilknytning til naturfredningsbegrebet kan varetages ved fredningsnævnets eller andre fredningsmyndigheders afgørelser. Blandt de elementer, der således kan indgå i vurderingen, er forureningsbekæmpelsen, f. eks. for så vidt angår vandforurening eller støjgener.

I forbindelse med meddelelse af dispensationer fra bestemmelsen om vejbyggelinien i § 47 vil der i overensstemmelse hermed kunne stilles betingelser, der tilsiger at afværge eller begrænse støjgener.

Til nr. 2 og 3.

Baggrunden for det tidligere fremsatte forslag om ændring af naturfredningslovens § 38, hvorved fredningsplaner fik en gyldighedsperiode, inden for hvilken en ejer ikke kunne kræve fredningssag rejst, var først og fremmest et ønske om at undgå en for stærk bundethed ved et eventuelt forøget økonomisk pres på vore landskabsressourcer.

Da ændringen således væsentligst er motiveret i en mulig fremtidig udvikling, vil dens iværksættelse kunne stilles i bero, således at ministeren, hvis udviklingen tilsiger dette, kan fastsætte regler om, at fredningsplaner får en gyldighedsperiode på 3 år.

Det tilsvarende gælder med hensyn til udvidelsen af gyldighedsperioden til 2 år for forbud i henhold til § 40.

Fremsættelsen af sådanne regler må således forudsætte, at der kommer til at foreligge et klart behov for at kunne opnå en vis tidsfrist til at gøre de fredningsmæssige overvejelser op, eventuelt i kombination af anden planlægning, eller at udskyde fredningssagers rejsning af samfundsøkonomiske grunde.

Til nr. 4.

Der henvises til bemærkningerne til det oprindelige lovforslags § 43.

Ændringerne i forhold hertil er følgende: I § 43, stk. 1, nr. 1), er udeladt ordene „bortset fra militære skydebaneanlæg“.

Baggrunden herfor er et ønske om, at også militære skydebaneanlæg kommer ind